

Naše vesnice SVĚRADICE

Vážení spoluobčané,

je před námi poslední dekáda prosince a tím pádem i poslední dekáda roku 2015. A opět se nám na jazyk vkrádá stále se opakující fráze, kterou tak rádi vždy opakujeme: "bože, jak ten čas letí"; je to sice fráze, ale na druhé straně si musíme přiznat, že to je realita a svatá pravda. Ten čas skutečně nelítostně utíká, ale co svět světem stojí, tak pořád stejně rychle. Ale protože žijeme v doslova upospíchané době, zdá se nám, že vše běží daleko rychleji, než tomu bylo ještě před lety. Současná, nebývale technicky rozvinutá společnost nám nabízí tolik možností seberealizace, že skloubit zaměstnání a volnočasové aktivity je čím dál tím náročnější a proto se nám vlastně tím pádem nedostává času. Měli bychom začít rozlišovat to, co se dá v klidu stihnout a to, co třeba můžeme vypustit, abychom ten každodenní shon dobře zvládali a nehonili se zbytečně za věcmi, které nejsou pro nás podstatné. Když začneme od sebe rozlišovat co je pro život důležité a co ne, pak se můžeme dostat na klidnější vlnu a třeba i ten čas začne utíkat pomaleji.

Je konec roku a tím i doba bilancování; co se nám povedlo, co se nepovedlo a co jsme třeba vůbec nestihli udělat. Z pohledu obce začneme tím co se podařilo. Uskutečnila se druhá etapa rekonstrukce naší mateřské školy, která si vyžádala téměř miliónovou investici a při zpětném pohledu můžeme konstatovat, že to byla dobře vynaložená investice. Výměna oken v prvním patře a v nájemním bytě proběhla podle plánu a všem uživatelům těchto prostor ubylo dříve nemilá každoroční povinnost a to utěšňování centimetrových škvír v oknech. Už teď máme optimistické informace o výrazném zlepšení vytápění, což nám v konečném důsledku přinese i velké úspory energie. Neméně důležitá byla i komplexní rekonstrukce střechy, s kterou byly v posledních letech velké problémy. I v tomto případě se vložené finanční prostředky podařilo účelně a efektivně zhodnotit a vše nasvědčuje tomu, že samotné práce byly provedeny kvalitně a nová střecha bude splňovat veškeré technické parametry.

Dalším povedeným projektem letošního roku je realizace několik let připravované akce "Rekonstrukce a odbahnění Mlýnského rybníka". Peripetie se žádostmi o dotaci na tuto stavbu skončila letos v červnu, když konečně několikrát předělávaná dokumentace prošla schvalovacím řízením u AOPK Plzeň, aby ji pak následně posvětil Státní fond životního prostředí a vše pak stvrdil svým podpisem ministr životního prostředí. Tvrdé podmínky, tj. kompletní realizace a následné úplné vyfakturování stihnout do konce roku 2015, se podařilo splnit díky počasí a také výběru kvalitní prováděcí firmy. S firmou KOŠÁN s.r.o. Volenice byla od prvních dnů výborná spolupráce, vše se řešilo velice operativně a prakticky nedocházelo k žádným prostojům, ke kterým při tak velkých akcích občas dochází. Výbornou spolupráci ještě doplnil technický dozor ing. Prášek ze Sušice a díky všem se

VYBÍRÁME Z OBSAHU

ADVENT VE ŠKOLCE

více na str. 4

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM PEČÁNKOU

více na str. 6-7

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

více na str. 8

více na str. 12

podařilo

toto dílo dotáhnout do úspěšného konce a v těchto dnech již můžeme konstatovat, že vše je dokončené a zkolaudované.

Dále jsme letos značnou částku investovali do revizí a elektrické údržby vrtů pitné vody a vodojemu. S firmou, jež nám dříve tyto revize prováděla, Elektro Kobra Klatovy, byla ukončena špatně fungující spolupráce a byla uzavřena smlouva s firmou Elektroslužby Václav Burda Horažďovice. Ta během několika měsíců všechny letité nedostatky odstranila a postupně reviduje jeden vrt po druhém. S panem Burdou má naše obec dlouhodobě dobré zkušenosti; mimo jiné mu svěřujeme opravy a údržbu našeho veřejného osvětlení, kontrolu technického stavu obecního rozhlasu a v současnosti s ním máme rozjednané další tři akce. Již v únorových novinách jsme Vás informovali, že připravujeme elektrifikaci kapličky sv. Anny, novou větev veřejného osvětlení k čp. 156 a noční osvětlení kostela sv. Bartoloměje. Všechny tyto projekty jsou ve fázi rozpracovanosti a budou v případě schválení zastupitelstvem realizovány v prvním pololetí příštího roku.

V letošním roce se nám nepodařilo uskutečnit výstavbu nového multifunkčního hřiště, na kterou jsme žádali o dotaci ze dvou různých programů, ale nebyli jsme úspěšní. Příští rok se pokusíme získat finanční prostředky z dotačních titulů zaměřených na sport od Plzeňského kraje, kde by mělo být uvolněno oproti letošnímu roku daleko více peněz. V případě, že nám dotace nebude přidělena ani na třetí pokus, budeme muset nechat přepracovat technickou dokumentaci, snížit náklady a hřiště vybudovat za své prostředky.

V roce 2015 jsme byli připraveni podat i žádost o příspěvek na výstavbu nových fotbalových kabin, ale bohužel nebyl vypsán žádný program, který byl pro takový druh stavby vhodný. V těchto dnech se dokončuje přesný rozpočet celé akce a rádi bychom v termínu do 15.1.2016 podali žádost na Ministerstvo pro místní rozvoj, kde byl vypsán Operační program

"Podpora obnovy a rozvoje venkova v roce 2016". Je to zřejmě pravděpodobně jediná možnost, jak na tuto akci získat nějakou finanční podporu, protože všechny dosud známé programy jsou zaměřeny na jiná odvětví. Současné kabiny jsou opravdu v dezolátním stavu a doslova se před očima našich fotbalistů rozpadají.

V těchto dnech nám dendrolog ing. Jan Spěváček zpracovává zprávu a příslušnou dokumentaci o zdravotním stavu stromů kolem silnice směrem na Slatinu a v přilehlém parku. Jak jistě víte, na jaře letošního roku při silném dešti a nárazovém větru padl jeden strom z důvodu silného podmáčení a způsobil škodu na majetku jednoho našeho spoluobčana. Naštěstí se nikomu nic nestalo, ale nechci ani domýšlet, jak vše mohlo dopadnout, kdyby se v inkriminovanou dobu pohyboval kolem tohoto místa kdokoliv z nás. Na základě této události a dále na základě jedné písemné stížnosti, jsme dali předemětné stromy odborně "vyšetřit" a dále budeme postupovat dle posudků námi osloveného dendrologa.

Na rozhraní listopadu a prosince Vám naši zastupitelé osobně doručili kalendáře na příští rok, které byly vyrobené ve spolupráci s obcemi Chanovice, Velký Bor, Slatina, Hradiště a Nezdřev. Jsou zde krásné fotografie ze všech zmíněných vesnic a zároveň se dozvíte termíny kulturních, společenských a sportovních akcí, které jsou na tento rok naplánovány. Zastupitelstvo rozhodlo, že kalendáře budou doručeny do všech rodin zdarma, takže je to takový malý vánoční dárek.

Ještě bych v krátkosti poděkoval Vám všem, kteří jste se zúčastnili listopadové besedy se spisovatelem Emilem Kintzlem a o týden později akce "rozsvícení Vánočního stromu". Obě tyto události můžeme hodnotit jako povedené a co je nejdůležitější, měly velkou návštěvnost a to je pro každou akci ten nejdůležitější ukazatel.

Těším se na setkání s Vámi při Novoročním pochodu a přeji všem krásné prožití svátků Vánočních a pevně zdraví po celý rok 2016.

Václav Dušek, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

V měsících **lednu** a **únoru** oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let především hodně zdraví, štěstí a dny plné pohody.

Leden

Šilhanová Anna (čp.93)	2. ledna	95 let	Opalecká Božena (čp.107)	16. ledna	79 let
Augustinová Marie (čp.66)	6. ledna	67 let	Pučil Jaroslav (čp.128)	19. ledna	64 let
Soukupová Marie (čp.137)	6. ledna	60 let	Žigmundová Alena (čp.116)	26. ledna	61 let
Mrázová Růžena (čp.51)	8. ledna	69 let	Kába Bohuslav (čp.104)	28. ledna	73 let
Soukup Jaroslav (čp.137)	9. ledna	62 let	Klasová Miloslava (čp.62)	30. ledna	67 let
Žigmund Ondřej (čp.116)	11. ledna	67 let			

Únor

Hrabcová Jitka (čp.140)	3. února	64 let	Ogrocki František (čp.116)	19. února	91 let
Stejskal František (čp.6)	4. února	65 let	Červená Růžena (čp.102)	22. února	75 let
Zdeněk Karel (čp.48)	6. února	75 let	Šulc Václav (čp.132)	25. února	72 let
Löffelmannová Marie (čp.126)	13. února	71 let			

jka

Události, zajímavosti, střípky.....

- Na slavnostní rozsvícení vánočního stromu na návsi se v pátek 27. listopadu sešlo mnoho přihlížejících. Prvně přispělo několik dětí z místní mateřské školy svým roztomilým předvánočním pásmem pod vedením ředitelky Nadi Klasové. Následně opět zazpíval několik adventních písní soubor Volného sdružení zpěváků a muzikantů z Horažďovic. Nechybělo ani svažené víno, grog a čaj. Celou atmosféru doplňovalo osvětlení ze svíček ve sklenicích na pilířích plotu kapličky sv. Anny a z několika lucerniček a elektrických světýlek. Zájem dětí byl o zdobení předem napečených perníčků, a to jich byla plná přepravka. Ukázkou výroby a prodej nápaditých adventních a vánočních vazeb a výrobků se ujala paní Jitka Janečková z Olšan. Tentokrát se prezentovali i s možností nákupu medu a medových výrobků manželé Halmlovi.
- Humanitární sbírka, konaná v listopadu se nesetkala s velkým zájmem, sběrným vozem bylo naloženo jen několik krabic.
- Vítr zase foukal a několik dní po sobě vyřadil veřejné osvětlení z provozu. Sice to vždy byla pouze vadná pojistka, ale při dlouhé temné noci je nepříjemné chodit po obci. Občané, kteří zpozorují jiskření mezi dráty veřejného osvětlení při pohybu vlivem větru by svým ohlášením na OÚ usnadnili hledání a následnou instalaci rozpěr.
- Hromadné vypouštění balónků s Rádiem Impuls a s přáním Ježíškovi se 4. prosince zdařilo. Podrobněji uvnitř novin.
- Pekelná zábava, tou bylo podpálení plastového kontejneru plného papíru, který byl pachatelem přetažený za budovu obecního úřadu, kde už stál plechový kontejner na ošacení. Zrovna sám lucifer z pekla, nebo kdo si dovolí něco takového, zrovna když "chodí" čerti. Ze soboty na neděli 6. prosince, krátce po čtvrté ráno hořelo, ještě, že se chodí do kravína stále brzy, a tak byla okamžitě přivolána pomoc. Přijeli hasiči z Horažďovic a požár uhasili. Škoda vznikla na obou kontejnerech. Jeden čarovně „zmizel“ celý a druhý byl poškozený. To si společnosti vlastníci kontejnery vyřídí s pojišťovnou, ale zeď se bude muset znovu zčásti natřít. I když škoda také půjde z pojistky. Hlavně, že měli pachatelé pekelnou radost a k nám se zase radost dostaví, až je Policie "polapí".
- Zástupci obce Svěradice se už pravidelně účastní vánočního posezení v odloučeném pracovišti Dětského domova Nepomuk v Oselcích, kam každoročně zasíláme finanční dar. Téměř, jak v rodinném kruhu se tam letos cítily zastupitelky obce paní Blanka Vlčková a paní Hana Šimánková.
- Příjemnou vánoční atmosféru se povedlo naladit v sobotu 19. prosince v 18.00 hodin ve vestibulu kulturního domu pěveckému souboru Velkobor z Velkého Boru za účasti cca čtyřiceti hostů.
- Mateřská škola Svěradice oznamuje vánoční prázdniny, které proběhnou od středy 23. prosince 2015 do pátku 1. ledna 2016.
- Světlo přátelství z Betléma si můžeme přijít nasvítit na Štědrý den mezi 10.00 – 10.30 hodinou ke kapličce sv. Anny na návsi, kde bude předáváno paní ing. Marií Šulcovou.
- Svaz žen plánuje výroční schůzi s vánočním posezením na pondělí 28. prosince od 19.00 hodin v salonku místního hostince. Každá členka obdrží včas písemnou pozvánku.
- Silvestr v místní Hospodě U Turků plánují s otevírací dobou pouze do 19ti hodin.
- Myslivecký ples se uskuteční 25. prosince. Hraje Experiment. Hasičský ples se koná 13. února. Hraje EMA BAND . Na uvedené tradiční plesy srdečně zvou pořadatelé všechny občany.
- Tradiční pochod na Nový rok ze Svěradic na Slatinu a zpět vyjde s prezentací účastníků od obecního úřadu ve 13.30 hodin. Nebude chybět každoroční občerstvení ve Slatině u Soukupů.
- Výroční schůze SDH Svěradice je naplánovaná na sobotu 9. ledna v 18.00 hodin v Hospodě U Turků.
- Koledníci Tříkrálové sbírky budou v naší obci žádat o finanční příspěvek do zapečetěné pokladničky v sobotu 9. ledna. Dvě skupinky dětí vždy s dospělou osobou vyjdou po domech už v 9.00 hodin.
- Čtrnáctidenní svoz komunálního odpadu pokračuje v pondělí 28. prosince.
- A už se kolauduje k řádnému užívání. Stavební práce na rekonstrukci hráze a odbahnění rybníka Mlýnského proběhlo v daném termínu. Už je zase plný vody a vypadá skvostně.
- Obec Svěradice prosí občany o odložení platby poplatků za odpad a ze psů v hotovosti až na únor, březen a duben 2016. Letošní registrační známky na popelnice zůstávají v platnosti do konce ledna.
- ZIMA - HRAČKY - VÁNOCE, to je název i náplň výstavy ve Velkém Boru " U Trčků ", která končí 3. ledna.
- Občané z obce Svěradice, kteří jsou dlouhodobě hlášeni na Pracovním úřadě, se mohou hlásit v roce 2016 na úklidovou práci po obci s nástupem od 1.března.
- Masopustní průvod letos vychází už na 6. února 2016.
- Bílých Vánoc se sice nedočkáme, ale jejich kouzlo není jen o sněhu. Například na Kostelíku je krásně nazdobená borovice. Celá redakční rada přeje všem našim čtenářům krásné vánoční svátky, hodně štěstí a zdraví v novém roce.

jka

Advent ve školce

V tomto čase se v naší školce odehrálo několik akcí. Adventní čas jsme odstartovali tvořivou keramickou dílnou rodičů a dětí s pí. Kahounovou z Vrčeně.

V pátek 27. listopadu jsme s panem starostou byli pozváni na akci "Rozsvícení vánočního stromu", kde děti přednesly básně a zazpívaly písničky s vánoční tematikou. V následujícím týdnu děti přivítal v KD v Horažďovicích Pavel Novák s hudebním vánočním výukovým programem.

4. prosince, v pátek odpoledne, jsme pořádali ve spolupráci s obcí velmi zdařilou akci s názvem "Vypouštění balónků s přáním k Ježíškovi". Sraz všech účastníků byl v odpoledních hodinách na zahradě Mateřské školy. Přítomní se mohli občerstvit kávou, či čajem a napsat svůj vzkaz na přáníčko u balónku. Akci přišlo podpořit přibližně 70 lidí a vypustili jsme 102 balónků. Děkujeme všem, co osobně přišli podpořit tuto akci, panu starostovi a zastupitelům obce za pomoc s organizací. Poté se všem naskytla možnost prohlédnout si zrekonstruovanou školku, práce dětí a vánoční výzdobu. Na závěr si děti s rodiči ve školní jídelně zdobili perníčky, na jejichž pečení se děti podílely.

V tento den nechyběla ve školce návštěva Mikuláše, anděla a čerta. Této role se ujala paní Hokrová, paní Macháčková a pan Hrabec - všem moc děkujeme. Protože máme samé hodné děti, vše probíhalo v klidné příjemné atmosféře a čert odešel s nepořízenou. Odměnou dětem byly sladkosti, ovoce a od čerta uhlí.

V úterý 15. prosince v tělocvičně MŠ proběhla vánoční besídka. Snad všem přítomným udělalo radost pásmo písní, básní a tanečků. V závěru jsme si u stromečku zazpívali známé koledy. Po ukončení vystoupení se konalo vánoční tvoření rodičů a dětí s ochutnávkou cukroví.

Nyní se již děti těší a doufají v příchod Ježíška.

Přejeme šťastné pohodové svátky, stálé zdraví v novém roce a dětem splněná přání pod stromečkem.

Za kolektiv MŠ Nad'a Klasová - ředitelka

ŠTĚDROVEČERNÍ STŮL A ZVYKY OKOLO NĚHO

Smysl Vánoc spočíval především ve vzájemné úctě, lásce a přátelství. Byl dobou, kdy se scházela celá rodina pohromadě u svátečního stolu.

Ještě než mohli všichni zasednout společně u jednoho stolu, všude se drhlo, všechno se čistilo, uklízelo a urovnávalo.

Hospodyně od rána připravovala štědrovečerní pokrmy. Vařila hrách, čočku, bramborovou a rybí polévku, pekla kubu z krup a česneku. Chléb a v bohatších domech i vánočku mívali upečenou již několik dní předem, schovanou v ošatce. Všichni se od rána postili, aby viděli zlaté prasátko. Když měla hospodyně uvařeno, snažila se zabavit děti, zatímco hospodář opatřil stromeček a tajně jej ozdobil. K večeru vybíhaly děti stále častěji ven a pozorovaly oblohu, zda již nevyšla první hvězdička, která měla ukončit půst. Právě s první hvězdičkou na obloze se symbolicky zapalovala svíčka a celá rodina usedala ke slavnostní večeři.

Prostírání stolu se věnovala velká pozornost. Většinou se symbolicky na jeden roh pokládala pecen chleba, aby měla rodina stále co jíst v novém roce. Na druhý roh slaměnka s trochou všeho, co pole dalo proto, aby byla i v následujícím roce dobrá úroda. Na třetí roh se pokládaly peníze, které měly slibovat blahobyt a na čtvrtý roh se někde pokládala miska na kousky jídla pro dobytek a slepice. Jinde misku dávali pod stůl. Samotný stůl se pak obepínal řetězem nebo provazem, což mělo zaručit ochranu stáda ovcí před vlky, ochranu statku před zloději a také soudržnost celé rodiny po celý další rok. Řetěz nebo provaz potom hospodyně stočila do kruhu a do něj se sypalo slepicím. Slepice, které zobaly mimo kruh, byly tzv. „tulačky“, které zanášely mimo hnízdo. →

Byl - li počet stolujících lichý, prostírala hospodyně pro jednoho navíc. Podle lidové pověry prý chodila smrt těsně před večeří obhlížet prostřené stoly a kde by napočítala lichý počet, tam by se v následujícím roce pro někoho vrátila.

Než se zasedlo ke stolu, stoupl si každý bosou nohou na na zemi ležící sekeru, to aby ho v příštím roce nebolely nohy.

Před večeří se všichni pomodlili a vzpomněli na vše dobré i špatné, co je v uplynulém roce potkalo.

Někde se nejdříve podával na talíř hrách, který symbolicky spojoval stolovníky v dobrém i zlém, poté se podávala polévka, aby měli všichni sílu, čočka zas měla přinést rodině peníze a nakonec kuba, popř. ryba. Kosti z ryby se dávaly vždy na jeden talíř a po večeří je hospodář odnesl pod jabloň . Počet a rozmanitost chodů byla v každém kraji jiná. Někde se po polévce podávaly křížaly, někde měli místo kuby kapra, jinde jen slanečka. Jediné, co bylo téměř všude společné, byla vánočka, kterou hospodyně přinesla na stůl spolu s cukrovím, když všichni povečeřeli. Od stolu se nesměl nikdo zvednout, dokud všichni nedojedli. Lidé věřili, že by se rodina o dalších Vánocích již nesešla celá.

Malého Ježíška vkládali do jesliček na Štědrý večer a spolu s ním anděla a pastýře. Figurky Tří králů přicházely na řadu až 6. ledna.

Tam kde měli kapra, schovala hospodyně lesklé šupiny, věřice přitom, že se budou v domácnosti držet peníze. Zbytky večeře se rozdělily mezi dobytek, který tu noc mluvil lidskou řečí, stromům v sadě kvůli dobré úrodě a studni, aby měla čistou vodu.

Poté přinesl hospodář do světnice stromeček ozdobený sušenými jablíčky, švestkami, cukrovím, ořechy a papírovými řetězy. Zapálili se svíčky na stromečku a všichni společně zpívali koledy. Koledy se pak zpívaly každý večer až do odstrojení stromečku.

Tam kde stromeček neměli nebo ho neznali, strojili jesličky. Figurky se přidávaly k jesličkám podle biblických událostí.

Václav Strolený

VÁNOČNÍ PROJEV PREZIDENTA REPUBLIKY

Jak spojit Vánoce a politiku, aby výsledkem nebyl kýčovitý hybrid? To pro mě byla stěžejní otázka aktuálního čísla Našich novin. A nutno říci, že odpověď se nehledala snadno. Tedy až do doby, než jsem narazil na vánoční projev prezidenta.

Náš příběh začíná již v roce 1933, kdy „Tatíček Masaryk“ pronesl vůbec první „Vánoční poselství“ v dějinách naší tehdy znovuzrozené, mlékem a strdím oplývající, země. Ve svých vzkazech zdůrazňoval mravní stránku národa a nutnost zbavit se všeho násilí a řešit politické problémy mírovou cestou.

Projevy se postupem doby měnily a vyvíjely reflektující aktuální politickou a ekonomickou situaci. Zatímco na počátku historie proslavili prezidenti demokratického státu apelovali na morální hodnoty a na lidské svědomí, nástupce Edvarda Beneše, Emil Hácha, vyzýval v tragickém období těsně po „Mnichovu“ k udržení naděje v průběhu budoucích let. V průběhu let 1941 – 45 promlouval k národu jak E. Beneš z exilu v Londýně, přičemž jeho slova se nesla v duchu těžkého času války, tak i E. Hácha, donucen ke spolupráci s Říší.

Totalitní vůdci pak projevy absolutně pokřivili socialistickými frázemi. Změnil se také datum přednesu – vánoční projev vystřídal v roce 1949 projev novoroční. Náplní čestných a respektovaných projevů se stalo Gottwaldovo burcování k pracovnímu nasazení ve jménu Sovětského svazu, hodnocení utopických centrálně řízených hospodářských programů a později, zda-li se konečně podaří splnit normy stanovené pětiletkou.

Zlatý hřeb pak přišel v srdceryvné řeči Antonína Zápotockého, když rozvinul svou proslulou teorii o transformaci Ježíška v Dědu Mráze. Dovolím si citovat úryvek (rok 1952): „Nastaly mnohé převraty, Ježíšek vyrostl, zestaral, narostly mu vousy a stává se z něho Děda Mráz. Přijíždí k nám od východu a na cestu mu září také hvězdy, nejen jediná betlémská, celá řada rudých hvězd na našich šachtách, hutích, továrnách a stavbách.“

Budování socialismu přinášelo dle obsahu projevů rok od roku větší a větší úspěchy ve všech oblastech života. Ideová válka s nenasytným imperialismem pokračovala až do nástupu Ludvíka Svobody. Ten se od klasické komunistické frazeologie odlišoval, než byl vystřídán G. Husákem, který přednesy zároveň s politickým směřováním země normalizoval. →

Sametová revoluce pak smetla kromě dosavadního režimu i tradiční klišé, když Václav Havel památně lidem oznámil, že „naše země nevzkvétá“. Do projevů rovněž navrátil důraz na morální aspekt lidského myšlení, svobodu a demokracii. Od té doby se prezidenti snaží rovněž zmínit důležité pozitivní i negativní momenty, které charakterizují uplynulý rok. Václav Klaus zmiňoval důležitost obnovy demokracie a též se často zaměřoval na unijní záležitosti. Svůj poslední projev uzavřel hojně kritizovanou amnestií.

Současný představitel, Miloš Zeman, se rozhodl oprostít od novoročních projevů a obnovil vzkazy vánoční. Zejména v tom prvním se však omezil na hodnocení svých slibů a činů, což také dokládá lehce recesní a úsměvná analýza, již uveřejnily Lidové noviny na svých webových stránkách, ze které lze vyčíst v Zemanových projevech velmi četné nahrazení spojení „my jsme“ výrazy „já jsem“ v poměru k předchozím úřadujícím v této funkci.

Na závěr vyjádřím své malé přání, aby letošní projev byl pro mě pozitivním překvapením a jeho obsah měl řádnou výpovědní hodnotu a netočil se jen kolem „lumpenkavárenských povalečů a sluníček“.

Josef Smítka ml.

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM PEČÁNKOU ZE LHOTY HORAŽĎOVICKÉ, SVÉRADICKÝM RODÁKEM Z CHALUPY Č.61

Není most jako most.

Zdá se vám ten nadpis divný? Uvidíte, že jeden z mostů pod železniční tratí, která vede právě kolem Lhoty Horažďovické měl co dělat i v životě pana Pečánky. Ale začneme pěkně od začátku. Manželé Pečánkovi bydlí ve Lhotě Horažďovické, hned v prvním hezkém rodinném domku při vjezdu do vesnice. A protože jsem byla ohlášená, čekal na mě pan Pečánka na dvorku. Pes Adon musel být kvůli mně na chvíli zavřený, je totiž mohutný a stejně tak mohutně vítá příchozí, že by mě možná porazil. Uvnitř už čeká paní Vlasta Pečánková, se kterou se dobře známe z velkoborského kostelíčka. Usazujeme se v kuchyni u stolu a pan Pečánka začíná vyprávět.

Narodil jsem se 15.června 1937 ve Svěradicích v č.61. Po chalupě se u nás říkalo u Pekařků. Je to chalupa přes silnici proti Forejtům při vjezdu do bývalé traktorové stanice. Maminka se za svobodna jmenovala Marie Smíšková a pocházela právě z této chalupy. Měla dva sourozence. Sestra se provdala za pana Kovaříka (po chalupě u Humenskéjch, nynější Forejtů). Pak byl ještě bratr Václav, ten byl svobodný a u Humenskéjch pomáhal v hospodářství. Paní Miluška Forejtová je moje sestřenice. Tatínek se jmenoval František Pečánka a narodil se u „Zdravejch.“ (V současné době tam bydlí rodina Tichých.) Maminka paní Tiché, za svobodna Kovářová je tatínkova nevlastní sestra, protože maminka byla vdaná dvakrát, poprvé za pana Pečánku, podruhé za pana Kováře. Tatínek měl jen jednu vlastní sestru. Maminka i tatínek pracovali doma na polích. Měli jsme asi 6 ha. Pole nás živila a práce bylo celý rok dost. Potom v roce 1953, když naši vstoupili do družstva, dělal tatínek dlouhou dobu, vlastně až do důchodu, skupinaře. Maminka pracovala na polích. Mně bylo tenkrát už 16 let. Ještě jsem měl setru Anču. Měl jsem slíbeno, že půjdu pracovat do strakonické zbrojovky. Tatínkův nevlastní bratr, strejda Kovář, tam už dělal a všechno mi zařídil, ale družstvo si ustanovilo, že pokud měl člen družstva víc jak 5 ha, musí jedno dítě zůstat pracovat v zemědělství. Na sestře jsem to nemohl chtít, tak jsem zůstal doma a do zbrojovky šla Anča. V 19 letech jsem narukoval do Aše k pohraniční strážní a vrátil jsem se za dva roky a tři měsíce. Museli jsem zůstat na vojně děle kvůli událostem v Maďarsku, kde byla údajně kontrarevoluce. Do družstva se mi znovu jít nechtělo. Nakonec mě ale přece jen uvolnili a já jsem nastoupil do horažďovické vápenky. **“Kde byla vápenka v Horažďovicích?”** ptám se. Tam, jak se jede na nádraží do Předměstí po pravé straně než se vyjede z města. Původním majitelem byl pan Chvoj a bydlel ve velké vile, které se do dneška říká Chvojova vila. Později tam byl Ústav národního zdraví. V roce 1948 byla vápenka znárodněna, majitel Chvoj se musel vystěhovat a ještě byl uvězněn. **“A odkud se bral vápenec?”** Ten se tam dovážel z Hydčic, Rabí a Žichovic. Vypaloval se ve velké peci. Vysoký komín a hodně kouře. Pracovalo nás tam asi osmašedesát. Já jsem tam vydržel 18 let. V roce 1978 jsme s manželkou nastoupili do družstva do kravína, hlavně kvůli tomu, aby se naše dcery Hanička a Ivuška mohly dostat do nějaké školy. Obě děvčata chodila na náboženství a do kostela a to nebylo v kursu. Několikrát si nás volali do školy a přemlouvali nás, abychom je na náboženství neposílali, že budou jistě chtít jít do školy a že to bude problém. Potom dostaly špatné posudky právě kvůli náboženství. Ivušku málem nevzali ani na cukrářku. Hanička, ta je starší, se dostala na ekonomickou školu do Domažlic až na základě odvolání, které nám tenkrát napsal předseda družstva pan Podlešák. **A kde jste se seznámili s manželkou?** Na pouťové muzice v Jetenovicích. Hrál tam tenkrát Uhlří, v sále byly už parkety, pěkně se tam tancovalo. Párkrát jsme spolu zatancovali, asi jsme si padli do oka, domluvili se, že v neděli přijedu „na rande“ do Lhoty k mostu. **“Sestra mi říkala, abych na rande nechodila, že je to frája ze Svěradic a že mě stejně nechá“** přidává se paní Pečánková. Měl už tenkrát motorku Jawu 250 a to bylo něco. No, ale stejně jsme v neděli se sestrou koukaly u okna až pojedou motorka a ono pořád nic. Sestra Máňa povídala: **“Vidíš, já jsem ti to říkala, že neprijede. Je to frája. “A kde jste pane Pečánko byl?”** No, kde jsem byl. U mostu, ale cožpak jsem věděl, že jsou u Lhoty mosty tři? Zastavil jsem motorku u mostu blízko mlýna. Řekla u mostu, tak jsem tu byl... Čekal jsem tam asi přes hodinu. Slečna nikde. Vedle byla v drůbežárně teta Pintišoc, tenkrát jsem ji neznal, ptát jsem se nechtěl, tak jsem nakonec odjel. Až na pouti v Týnci jsme si potom všechno vysvětlili. Já měl na to, že jsem čekal dlouho i svědka. **“A mě zase Máňa ze mlejna povídala,”** říká paní Vlasta: **“holka, tady stál v neděli někdo s motorkou, dlouho, asi na →**

někoho čekal“. Já na to: “to čekal na mě.“ Tak jsem měla alespoň jistotu, že nelhal, že tam opravdu byl. “Pak jsme spolu ještě asi přes rok chodili a 29.zář 1962 jsme měli svatbu ve Strakonících u sv. Markéty a nejdříve samozřejmě na úřadě. Pak se nám narodila Hanička, chtěli jsme potom ještě Fanouška, ale toho neměli, tak jsme „vzali“ Ivušku.“, vzpomíná paní Pečánková. „**Pane Pečánko, tak mě ještě povzte nějaký zážitek z vašeho mládí.**“ Také jsem vám ještě zapomněl říci, že jsme s Miloušem Turků ze Svěradic 9 let ministrovali panu faráři Pospíchalovi. Bylo to fajn. Kolikrát jsme museli jít i v neděli místo fotbalu také

manželé Pečánkovi - svatební foto

ministrovat, moc se nám nechtělo, ale šli jsme. Několikrát jsme dostali za pohřeb nebo svatbu od příbuzných také nějakou korunu a na vánoce od pana faráře každý bonboniéru. „Babička mě znala už z kostela, vid’?“, obrací se na manželku. “To je pravda“, potvrzuje paní Pečánková. „My jsme ty ministranty v kostele s Košánkou pozorovaly. Mě se líbil ten blondáček a Anežce ten co měl černé vlasy“. **A kdo byl s vámi ještě stejný ročník?** Tak právě Milouš Turků, potom Karel Větrovec (Čábelka), Elina Křenoc, Bohuše Kovářoc (Brůhová), Božka Koudelkoc (Opalecká), Máňa Pečánkoc (Nágelmillerová), Pepík Kostráboc. Už jsme naživu jen tři. **“A pane Pečánko, ještě něco z mládí.”** No, často si vzpomenu, jak jsme vždycky v sobotu, to bylo ještě než jsem chodil tady s babičkou, jezdili do Malkova do hospody. Já, Karel Korbeloc, Karel Štodloc, ten nám hrál na harmoniku. Chodilo nás tam třeba i deset. To byla naše hospoda.Hospodský nás vždycky vítal: “Moji kluci jdou. “Karel hrál, my jsme zpívali, při „Sokolíkách“ skákali po stolech, ženský koukaly za okny a myslely si svoje. A to bylo i u Turků. Stará pani Turková často říkala: “Hele Fanouši, jestli budeš tohle dělat, já to řeknu tátovi a ten tě přerazí.“ To víte, mladost, radost a rozum žádnéj.“ Jó, to náš děda by dovedl ještě dneska. Sice říká, že má v nohách brnění, ale když bychom někde byli u muziky a začali by hrát „Sokolíky“, věřím, že by na ten stůl ještě vylezl“, směje se paní Pečánková. **“Paní Pečánková a odkud pocházíte vy.”** Já jsem se narodila v Břežanech. Odtud pocházela maminka. Tatínek byl tady ze Lhoty a tuhle chalupu postavil od základu novou. Když mě bylo 5 let, zemřel tatínek a za dalších 5 let zemřela maminka. Abychom se sestrou nemusely jít do dětského domova, přestěhovala se babička s dědou ze Břežan sem k nám a tady nás vychovávali. Příjmení Vučetičovi jsme „zdedili“ právě po dědečkovi. Byl to původem Jugoslávec a babičku si tady namluvil, když se stavěla železniční trať na Plzeň. Babička do Jugoslaviie jít nechtěla, tak tady děda zůstal. Můj tatínek musel potom jít do Jugoslaviie na vojnu. Nevím už proč měl tu povinnost, ale bylo to tak. Já jsem pracovala 18 let v Jitexu a jak už táta říkal, v roce 1978 jsme spolu začali dělat v kravíně a vydrželi jsme tam až do důchodu. Ráda jsem chodila každou neděli do kostela, ale v loňském roce jsem měla zdravotní problémy, celé vánoce jsem strávila na JIPCE v Sušici. Letos jsem si zase ošklivě zlomila ruku. Ještě, že je táta celkem fit a může mi tu posloužit. Obě dcery sem hodně jezdí, dobře se starají, ale táta je tady pořád po ruce. Snad se budu moci dostat o vánocích alespoň jednou do kostela. Táta je tam pravidelně každou neděli. **A kolik máte vnoučat?** Hanička má také dceru Haničku a syna Pepíka. Hanička už je vdaná. Vystudovala filozofickou fakultu, asi obor dějepis a archivnictví a je zaměstnaná v Nepomuku ve státním archivu. Pepča ještě studuje. Ivuška má 3 děti. Petra, ten má už 2 kluky, Lucinka také 2 kluky a Aleš je ještě svobodný. Takže, když se to spočte, tak máme 5 vnoučat a 4 pravnoučata. Máme radost. **“Pane Pečánko, měl jste nebo máte mimo práce nějaké záliby?”** “Na to bych býval zapomněl. Mojí celoživotní zálibou je myslivost. Jsem členem mysliveckého sdružení Prácheň. Už je to letos 50 let. Mám 2 pušky. Kolik jsem toho nastřílel, to si samozřejmě nepamatuji. Ale divočáky mám spočítané. Těch bylo 8. V Německu jsme si, ještě za minulého režimu, také zastříleli, tam jsem střelil 4 srnce. To víte, zajíc už ani nevím, jak vypadá. Koroptve, bažanti, to je také špatné. Příroda nám vrací naši péči. A co se týká ještě mých dalších koníčků, jsem členem dobrovolných hasičů tady ve Lhotě a 10 let jsem jim dělal starostu. **A jak to bylo, pane Pečánko se svěradickou chalupou po smrti vašich rodičů?** Maminka zemřela první a tatínek za 7 let. Sestra Anča bydlí v Nepomuku. Tak jsme potom za nějaký rok chalupu prodali panu Kozovi. Teď je tam zase jiný majitel. Tak ten život utekl ani člověk neví jak. Zbyly nám jen vzpomínky. “Hlavně, že se máme rádi a že máme hodné děti a vnoučata. Co si člověk může přát víc.“ dodává paní Pečánková.

Co na závěr? Jsme těsně před vánocemi. Milí Pečánkovi, přeji vám, abyste je prožili v radosti a lásce spolu se svými drahými. Jistě to samé přejete i vy všem našim čtenářům. Děkuji za vaše milé přijetí a vyprávění.

Zaznamenala Marie Šulcová

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

V pátek 27.11. jsme u svíčkami osvětlené kaple svaté Anny již po páté společně rozsvítili náš vánoční strom. K tomu nám jako každý rok zahráli a zazpívali adventní písně členové Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů. Zároveň s nimi vystoupily se svým pásmem i děti z naší mateřské školy. Opět se k přispění dobré nálady podával grog, svažené víno a čaj.

Jako doprovodný program bylo v předšálí kulturního domu od 16.00 hod. připraveno zdobení perníčků při kterém si malí i velcí zájemci vyzkoušeli své umění a popustili při tom uzdu své fantazie. Současně probíhala ukázka adventní a vánoční vazby paní Janečkové z Olšan. Jako loni tak i letos zde byly k obdivování a prodeji překrásné věnce na stůl i k závěsu, svícny

a různé vánoční ozdoby. Kdo chtěl, mohl si také zakoupit svíčky ze včelího vosku.

Celá akce by sice na sněhu vyzněla slavnostněji, ale i tak se na návsi opět sešlo mnoho svéradáků, kteří společně popovídali a popili a snad spokojeně se rozešli do svých domovů.

Blanka Vlčková

CO SE V POSLEDNÍ DOBĚ

UDĚLALO, OPRAVILO, ZAŘÍDILLO

- uříznutí vánočního stromku, jeho převoz a usazení u kapličky sv. Anny

- **Vlád'a Smitka, Jarda Korbel, Petr Löffelmann, Bohouš Brož, Pavel Klas, Vašek Šilhan**

- úklid listí na pozemcích obce
- **sl. Duhanová, občané obce**
- oprava havárie vody v KD - vedení teplé vody od el. bojleru
- **Jiří Macháček, Tomáš Valach**

- pečení perníčků na doprovodnou akci k "rozsvícení Vánočního stromu" - vestibul KD
- **Jindra Kalabzová, Anča Hokrová, Blanka Vlčková, Nad'a Klasová**

- příprava programu "rozsvícení Vánočního stromu"
- **Jarda Korbel, Ivo Smitka, Anča Hokrová, zastupitelé**

- příprava vestibulu a jeho výzdoba na Vánoční koncert
- **zastupitelé**

- úklid kontejnerů na biologický odpad
- **Jarda Korbel**

- instalování a výzdoba vánočního stromku do vestibulu OÚ
- **Vlád'a Smitka, Jarda Korbel, Jindra Kalabzová**

KOTLÍKOVÉ DOTACE

Termín "kotlíkové dotace" dnes slyšíme doslova ze všech stran, jedná se o dotační podporu na výměnu kotlů pro fyzické osoby. Je poskytována z operačního programu Životní prostředí příslušným krajským úřadem. Hlavním cílem tohoto dotačního programu je celkové zlepšení situace v oblasti ovzduší v každém městě a obci. Podle informace z krajského úřadu, podpora na výměnu kotlů bude v tomto programovém období (2015-2018) k jednotlivým žadatelům plynout prostřednictvím dvou výzev, které bude kraj vyhlášovat - k tomuto účelu bude mít k dispozici 231 mil. Kč. První výzva je plánovaná na prosinec 2015 a následně v průběhu ledna 2016 proběhne příjem konkrétních žádostí od občanů.

Výše podpory na jeden dílčí projekt žadatele se bude pohybovat mezi 70-85 % v závislosti od typu pořizovaného zdroje a dle jeho umístění. Zbýlých 15-30 % bude spolufinancováno žadatelem. Maximální výše způsobilých nákladů na jeden projekt je 150 tis. Kč. Předmětem podpory bude výměna zdrojů tepla na pevná paliva s ručním příkládáním za kotel na pevná paliva, plynový kondenzační kotel, tepelné čerpadlo, instalace solárně-termických soustav pro přitápění nebo přípravu teplé vody a "mikro" energetická opatření.

vdu

ZÁVĚR PODZIMNÍ FOTBALOVÉ SEZÓNY 2015

Předposlední říjnový víkend zajíždělo naše "áčko" na hřiště jednoho z favoritů soutěže - TJ Přeštice, jenž má na svém hřišti téměř stoprocentní výsledkovou úspěšnost. Naši fotbalisté podali v prvním poločase dobrý výkon a favoritovi byli vyrovnaným soupeřem; po změně stran však bylo na hřišti už jen jedno mužstvo a na konečném skóre to také bylo vidět. Z Přeštic jsme se vraceli s porážkou 0:4. Za týden jsme doma, netradičně v

neděli dopoledne, přivítali nám dobře známý tým Sokol Lhota a z naší strany to byl úplně jiný fotbal než o minulém víkendu. V zápase jsme třikrát prohrávali, ale vždy jsme včas dokázali vyrovnat a minutu před koncem jsme díky završenému Beránkovu hatricku, strhli vítězství na svoji stranu. S optimismem jsme proto očekávali utkání dalšího kola, kdy jsme opět na domácím hřišti hostili SSC Bolevec. Při pohledu na tabulku to byl hratelný soupeř, ale skutečnost na hřišti byla nakonec úplně jiná. Po mdlém výkonu jsme po devadesáti minutách odcházeli se svěšenou hlavou a s prohrou 1:4. Za další týden nás čekal poslední podzimní duel a to na hřišti dalšího nováčka soutěže, mužstva Startu Luby. Ve vyrovnaném zápase jsme dlouho vedli, ale namísto abychom naše vedení zvýšili, a šance na to opět byly, přišlo nešťastné vyrovnání a duel šel do penaltového rozstřelu. Tam byli úspěšnější domácí fotbalisté a rozstřel jsme prohráli v poměru 2:4.

Celkově však musíme být s naším podzimním účinkováním v Plzeňském krajském přeboru spokojeni, protože průběžné deváté místo se ziskem 21 bodů je určitě více, než jsme před začátkem soutěže očekávali. Podaří-li se nám současný kádr udržet a popřípadě ještě vhodně doplnit, budou naše vyhlídky na celkové umístění v první desítce určitě reálné.

Zato "B" mužstvo na podzim nesplnilo očekávání, které jsme do něj na začátku soutěže vkládali a skončilo v poli poražených, konkrétně třetí od konce. V posledních dvou kolech nezískalo ani bod i když v zápase 10. kola s Buděticemi podalo velmi dobrý výkon a prohrálo až brankou vstřelenou v posledních minutách tohoto duelu. Za zmínku určitě stojí divácká kulisa, na tribunách bylo 200 lidí, z velké většiny příznivců Budětic. Poslední letošní utkání se odehrálo na hřišti Mochtína a místní rezerva naše "běčko" doslova rozstřílela poměrem 3:7. Tento "výprask" byl naprosto zasloužený a zejména v prvním poločase to byl ze strany našich fotbalistů doslova ostudný výkon. Do začátku jarních bojů je dlouhá doba a během zimní přestávky je určitě o čem přemýšlet. Jestliže se nebude trénovat a nevznikne-li parta, která vždy v běčku byla, čekají na nás na jaře boje o →

záchranu. Jako vždy, končíme naše hodnocení těmi nejmenšími, starší přípravkou. V letošním roce se stalo tradicí, že nám naši malí fotbalisté dělají na svých turnajích jen radost a nejinak tomu bylo i v posledních zápasech podzimu. Pro trenéra Vlastu Beránka a jeho asistenta Martina Heimliche není jednoduché vše při jejich vytíženosti zvládnout a proto "klobouk dolů" nad jejich výsledky. Nezbývá než jim popřát ať jim to vydrží a podaří se jim přitáhnout k fotbalu další nové adepty, kteří budou hájit naše barvy.

vdu

JAK SE SLAVÍ VÁNOCE V EVROPĚ

 ANGLIE - Anglickým dětem vozí dárky sobí spřežení. V předvečer 25. prosince děti na krbovou římsu zavěsí červenou punčochu, dárky do ní v noci spustí *Father Christmas*, který kolem projíždí se sobím spřežením. Mezi další zvyky patří líbání pod zavěšeným jmelím, barevné klobouky a veselé radovánky. Traduje se, že v horách přebývá štědrý vládce Vánoc, jehož jeskyni hlídá 63 trpaslíků. Když vyjde služba na toho posledního vykiřkne: „Vánoce!“, ostatní trpaslíci vyběhnou, začnou kácet jedličky, zdobit je a posílat do všech domácností.

 FRANCIE - Dárky nosí *Pere Noël*, vousatý muž (viz obrázek), který se dnes čím dál víc podobá Santa Clausovi; mimo jiné také létá na saních tažených soby a dárky pokládá na krb nebo ke kamnům. Francouzi slaví advent a děti užívají adventní kalendáře s okénky, kde se skrývají sladkosti i věty z evangelia. Štědrý večer je zakončen půlnoční bohoslužbou. Na Tři krále maminky dětem upečou velký dort, který ozdobí královskou korunkou a dovnitř umístí figurku. Kdo ji při porcování najde, je králem oslav.

 ITÁLIE - Štědrý den je běžný den, je jen zakončen půlnoční mší (nejznámější je ve Vatikánu v chrámu sv. Petra), svátky začínají až na Boží hod obědem, a to po papežově požehnání *Urbi et Orbi*. Víc než stromky jsou ale v domácnostech rozšířené jesličky a v některých rodinách dostávají ten den ráno děti také dárky. 7. ledna létá na koštěti čarodějnice *Befana*, která komínem hází hodným dětem dárky; zlobivým naděluje uhlí.

 ŘECKO - Děti chodí o Vánocích od domu k domu a za doprovodu zvonků a bubínků zpívají oslavné a radostné písně. Dospělí po dvanáct nocí zapalují ohně na ochranu před skřítky a místo stromků zdobí miniaturní plachetnice. Dárky přináší *Saint Vassilius* (sv. Basilej), ale až v noci na 1. ledna. Ten den se také koná slavnost *Obnova vod*, kdy lidé vyprázdňují všechny džbánky a naplní je svatobasilejskou vodou. Vánoční oslavy končí 6. ledna, kdy kněz smočí krucifix v moři a uděluje požehnání.

 ŠPANĚLSKO - *Noche Buena* (Štědrý večer) je rodinným svátkem, lidé si domov vyzdobí borovými větvíčkami, svíčkami a jesličkami, chodí na půlnoční mši oslavující kohouta, který jako první oznámil narození Krista. Děti dostávají dárky až na Tři krále (*Día de Reyes*), a to od tří králů a do školy jdou až po 7. lednu.

 ŠVÉDSKO - Štědrý den je rodinným svátkem s návštěvami a slavnostní večeří. Dárky roznáší vánoční kozel s rohy ozdobenými červenou stuhou. 13. prosince nosí děti jídlo svým rodičům na paměť svaté Lucie, která podle pověsti zachránila ve 4. století našeho letopočtu Švédy před hladomorem.

 DÁNSKO - Dánové vyrábějí věnec se čtyřmi svíčkami, které symbolizují čtyři neděle křesťanského adventu, ale také čtyři období života – dětství, mládí, dospělost a stáří. Děti mají svíčku s kalendářem a až do Vánoc nechávají vždy jeden dílek uhořet. Malí skřítki *Julenisser* si dělají legraci z dětí i z dospělých, ale neublíží. Vánoční večer se slaví v rodinném kruhu s tradičním jídlem. Než lidé rozbalí dárky, chytí se za ruce, zpívají koledy a tančí kolem vánočního stromku. Čím větší překvapení nad dárkem, tím větší štěstí do budoucna, proto se dárky do předání úzkostlivě schovávají.

FINSKO - Dekorace převážně ze slámy, rodina pohromadě, bohatá hostina, vzpomínka na zesulé a večer návštěva hřbitova. Nejvýznamnějším dnem je 24. prosinec (Štědrý den), kdy mimo jiné velký *Ukko* a jeho skřítkové roznášejí dárky. Podle středověké tradice je v bývalém hlavním městě Turku na Štědrý den v poledne vyhlášen vánoční mír.

POLSKO - Štědrý den je dnem přísného půstu, večer se ale podává dvanáct chodů jako dvanáct měsíců; je prostřeno i pro neočekávanou návštěvu. Větší oblibě než vánoční stromek se těší jesličky.

RAKOUSKO - Velmi rozšířené jsou adventní věnce u vchodů do domů a adventní kalendáře. Rodiny se scházejí o Štědrém večeru u společného stolu k slavnostní večeři, po ní zapálí svíčky na stromečku, zpívají koledy a rozdávají si dárky, které přináší Ježíšek.

NĚMECKO - Od 1. prosince nesmí chybět adventní kalendář se čtyřicetiočíslovanými dárečky, adventní věnce a cukroví, od Štědrého dne pak ozdobený vánoční stromeček a jesličky. Na severu Německa rozdává dárky Weihnachtsmann (obrázek vpravo), který má rezaté vlasy i fousy a cestuje na divokém větru, a na jihu je to spíš Ježíšek podobný tomu našemu.

BELGIE - Vánoční stromeček, rodina pohromadě a rozjímání. *Sinterklaas* (sv. Mikuláš) se svým pomocníkem *Zwartem Pietem* (Černým Petrem) jezdí 5. prosince večer od domu k domu a rozdává dárky do připravených zimních bot. Děti mu na oplátku chystají oves a cukr pro jeho koně.

LUCEMBURSKO - V předvánočním čase se ulice osvětlují a zdobí vánočními motivy, vzduch je cítit horkým kořeněným vínem, speciální polévkou s uzeninou a typickými crepes. Dárky roznáší Ježíšek.

NIZOZEMSKO - *Sinterklaas* (sv. Mikuláš) připlouvá tři dny před svými narozeninami s lodí plnou dárků a 5. prosince spolu s *Zwartem Pietem* (Černým Petrem) rozdává dětem dárky. Potom teprve mohou Holanďané zdobit stromky. O Štědrém večeru chodí lidé do kostela a 25. a 26. prosince se scházejí se svými přáteli ke společnému jídlu a dávají si dárky. Ve východní části země se během Adventu udržuje tradice trubení na ručně vyrobené rohy, které zvěstují příchod Ježíška.

ŠVÝCARSKO - Nechybí adventní věnec a kalendář, ozdobený stromeček a koledy, ale dárky rozdává *Samichlaus* (sv. Mikuláš) už 6. prosince a na Štědrý den najdou děti za dveřmi panáka napěchovaného dárky, říká se mu *Monsieur Chalandé*.

Všem spoluobčanům
přejeme krásné
svátky Vánoční a klidný i
úspěšný vstup do nového
roku 2016

OBEC SVÉRADICE

PF 2016

At' je nadcházející rok
vydařený a prožijte jej v
blízkosti svých známých a
hlavně ve zdraví !

POZVÁNKA NA NOVOROČNÍ POCHOD

V pátek 1. ledna 2015 pořádá Obec Svěradice tradiční "Novoroční pochod" - trasa bude stejná jako v posledních letech: **Svěradice OÚ - "topol" - Slatina - Svěradice.**

Ve Slatině bude připravena obvyklá občerstvovací stanice, abychom doplnili zásoby a vyrovnali pitný režim.

Prezentace účastníků: 13.00 - 13.30 hod.
- vestibul OÚ Svěradice -

Vydává obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek - šéfredaktor, Blanka Vlčková, Petr Löffelmann;

spolupráce: Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), ing. Marie Šulcová, Václav Strolený. Josef Smitka ml.

Počet výtisků: 200; **Neprodejné**